

lægge, ikkun sættes til det Halve af den Afgift, der svares af de Jorder, der heste til Grundene; det er mig ikke ret klart, hvorledes den ærede Viceformand har tænkt sig, at denne Regel i § 7 skulde komme til at staa til den Regel, han har bragt i Forslag, efter Forordningen skulde de Jorder, han har havt for Die, betale 2 Skjeppe, og de Jorder, som ikke ere udfisktede til Grundene, skulde efter § 7 kun betale een Skjeppe Byg; dersom der skeer en Forandring i den første Bestemmelse, ved jeg ikke, om det tilsigtes af den ærede Forslagsstiller, at alle disse Jorder skulde stilles paa samme Fod, det vil sige komme til at betale en Skjeppe Byg, eller om han vil, at de Jorder, som omhandles i § 7, kun skulde betale Halvdelen af, hvad de fornævnte Jorder skulde betale, altsaa betale en halv Skjeppe Byg pr. Tønde Land. Jeg troer, dette er en Tvivl, der er begrundet i Forordningens Ord; men denne Sag maa sikkerlig bringes paa det Nene ved Sagens forfattede Behandling. Forsaavidt det er den ærede Viceformands Mening, at Jorder, der ere udfisktede til Grundene, og at Jorder, som et ere udfisktede til Grundene, i enhver Henseende skulde stilles lige, maa man ikke tabe af Sigte, at der efter Forordningen af de førstnævnte Jorder svares i Recognition 1 Rd. pr. Tønde Land til Byens Kæmmerkasse, medens de sidstnævnte Jorder kun have at svare det Halve, og dersom det derfor er den ærede Viceformands Mening, at der skal indtræde en fuldkommen Egalitet med Hensyn til Bygafgiften, ville de samme Grunde tale for, at Jorderne ogsaa med Hensyn til Erlæggelsen af Recognitionen stilles lige; den Forskjel, som efter Forordningen af 1811 finder Sted i Forpligtelserne for indenbyes og udenbyes Mand, maatte ogsaa rectificeres; i den ærede Viceformands Forslag finder jeg imidlertid ikke Noget, der tyder derpaa; men det er vistnok ikke hans Tanke, at en saadan Forskjel skal vedblive for Fremtiden. — Samtlige disse Omstændigheder bringe mig til den Anskuelse, at det for Thinget med det Materiale, som staaer til dets Raadighed, vil være meget vanskeligt at komme til en klar Bestemmelse af, hvad der med Hensyn til Jordbøndernes Udskifting og med Hensyn til

Kjøbstadjorders Afhændelse, kunde være rigtig og hensigtsmæssigt; man kan naturligvis ikke fassætte, at Hovedparcellen, der bliver tilbage, skal have 2 Tdr. Hartkorn eller 40 Tdr. Land, med mindre man har et meget nøjagtigt Kjendskab til de enkelte Individualiteter og Specialiteter, og den samme Regel troer jeg ogsaa maa gjælde med Hensyn til de Afgifter, som nu tilfaldt Kjøbstæderne, og som det vistnok vilde være meget betænkeligt at røre ved, naar man ikke var istand til at overskue alle Forhold. Jeg antager derfor, at denne Sag kun vanskeligen kan behandles fra Thingets Side, men at den med langt større Udset til en helbig Gjennemførelse vil kunne behandles af den ærede Regjering. Dersom det har været Meningen med det foreliggende Lovforslag at give en Impuls til, at Regjeringen skulde stræbe efter at bøde paa de Mangler, som vistnok findes i disse Forhold, skal jeg af al Magt understøtte det, men i modsat Fald troer jeg, at det vil være meget vanskeligt at føre Sagen i sin nærværende Form frem til et heldigt Resultat.

Oppermann: Jeg kan forsaavidt være enig med den ærede sidste Taler i, at denne Sag vedrører et Punkt, hvor der virkelig paa-trænger sig Erkendelsen af, at en Forbedring i de bestaaende Forhold er nødvendig. Alt, hvad der vedrører Udskiftningsforretningerne, er fra gammel Tid belempret med en Vidtløftighed i Fremgangsmaaden, som ikke blot volder den Vedkommende bestemte Pengesudgifter i de enkelte Tilfælde, men som ogsaa paa andre Maa-der besværliggjør Forretningernes Tilendbebringelse, saa at der medgaaer lang Tid dermed. Jeg troer derfor, at det vil være meget ønskeligt, at det foreliggende Forslag gaaer videre og bliver behandlet her i Thinget, uagtet jeg ikke følger for mig selv, at det er meget tvivlsomt, om Rigsdagen kan bringe denne Sag tilende, saaledes at der kan fremkomme en Lov desangaaende. — Det var imidlertid ikke for at fremsætte disse almindelige Bemærkninger, at jeg begjærede Ordet, jeg har kun ganske kort villet gjøre opmærksom paa, at der i denne Sag er faldet forskellige Ytringer, som efter min Formening berøe paa en usklar Opfattelse